

**Această
Evangelie
a Împărăției**

**Adrian
Ebens**

Această Evanghelie a Împărăției

Adrian Ebens

Transcriere adaptată - Transmisă live pe 19 decembrie 2019

Tată din cer, i-ți mulțumim doar că ne putem reuni în această seară pentru a studia cuvântul Tău. Și mă rog ca, pe măsură ce împărtășim acest timp împreună, ca îngerii să intre și să ne binecuvânteți, să ne învețe. Doamne, știm că lumea este mândioasă. Națiunile sunt furioase; multe, multe lucruri teribile au loc; confuzia este peste tot. Și în mijlocul acestui fapt, ne uităm la Stânca veacurilor pentru a putea avea o ancorare pentru suflet pe măsură ce trecem prin zilele următoare. Și mă rog ca în lucrurile pe care le împărtășim împreună, să avem Evanghelia lui Isus Hristos, ca inimile noastre să nu ne deznădăjduiască de teama lucrurilor care urmează să vină pe pământ și să ne ascundem în locul secret al Celui Preaînalt, sub umbra Celui Atotputernic și să locuim cu Hristos în sânul Tatălui. Și i-ți mulțumim pentru că ai răspuns la această rugăciune în numele lui Isus, amin.

Călătoream din locul prietenului meu Craig de lângă Newcastle, care este la o oră nord de Sydney, în Australia, în trenul spre aeroportul din Sydney. Dacă ați urmărit știrile, atât Sydney, cât și Brisbane sunt pline de fum, unul dintre cele mai grave sezoane de foc pe care le-am avut de ceva timp, deși unii statisticieni ne-ar face să credem că lucrurile sunt mult mai rele acum decât erau înainte. Când te uiți la istoria incendiilor australiene, am avut niște incendii destul de mari în trecut și este adevărat că lucrurile se înrăutățesc, nu-i așa? Dar eu detectez o agendă de către unii pentru a face cazul pentru schimbarea climatică. Iar acest lucru ar putea juca în agenda papalității privind schimbările climatice. Este posibil să aducem toată lumea sub stăpânirea unei puteri care [spune] "ei bine, trebuie să reglementăm toate aceste lucruri?"

Dar, în orice caz, fumul cu siguranță a fost gros în Sydney. Am sărit în tren cu ideile mele, iar oamenii vizavi de mine au avut și ei idei, și am început să discutăm; ei călătoreau în Austria și Germania pentru a petrece timp cu familia lor. Toți călătoresc în Austria pentru a avea un Crăciun alb. Dacă veniți în Australia, nu veți obține un Crăciun alb, în Australia, veți obține aproximativ o sută de grade și veți transpira, dar ei aveau de gând să petreacă un Crăciun alb. Și am început să conversăm și bineînțeles că m-au întrebat: "Unde călătorești?" "Ei bine, călătoresc în Georgia, în Atlanta, pentru a împărtăși câteva materiale din unele dintre cărțile pe care le-am pregătit." "Oh, ești un autor. Pe ce subiecte scrieți?" "Oh, mă bucur că ai întrebat."

Și am început să vorbim. Am împărtășit convingerile mele despre Mântuitorul nostru iubitor și despre modul în care El reprezintă caracterul Tatălui nostru și că s-ar părea că aproape tot creștinismul a înțeles greșit caracterul lui Dumnezeu. Și că Dumnezeu nu este violent. Dumnezeu nu caută să-i distrugă pe cei care nu urmează meticolos și cu teamă fiecare detaliu rigid dintr-un sistem tiranic. Dar că Dumnezeu este dragoste, har și milă. Și da, desigur, în educația mea și pentru mulți dintre noi care am fost crescuți în creștinism, am fost învățați că Dumnezeu este iubire, că Dumnezeu este milă. Și că, dacă Îl accepți pe Fiul Său și crezi în El, vei avea viață veșnică. Problema a fost *dar*. *Dar* dacă nu, atunci Dumnezeu te va arde în iad...

Acum, pentru majoritatea protestanților, următorul cuvânt este pentru totdeauna. Pentru aceia dintre noi care am intrat în credința adventistă, lăudați-L pe Dumnezeu, este doar pentru o perioadă foarte scurtă de timp. Dumnezeu îi va arde pe copiii Săi îndărătnici doar pentru o perioadă scurtă de timp. Și pentru aceia dintre noi care sunt familiarizați cu Spiritul Profetic, cea mai lungă perioadă, este de câteva zile.

Acest tip de sentiment, acest tip de gândire, că Dumnezeu va arde copiii Săi îndărătnici, neagă complet libertatea Evangheliei. Creează o atmosferă de frică. Tatăl nostru avea să-și ardă copiii îndărătnici, însă a depus atât de mult efort pentru a-i salva? Și apoi, pentru că ei nu acceptă, El s-ar întoarce

apoi și le va arde? Acest lucru confuză mulți oamenii. L-am ascultat pe acest om, care avea un background metodist, dar rătăcise într-un tip de agnosticism sceptic, după cum și -a exprimat incapacitatea sa de a înțelege un Dumnezeu care o să facă aceste lucruri copiilor săi.

Și i-am spus, "Acesta este exact, punctul meu." Și el indicase cu scepticismul său că, desigur, era oarecum agnostic față de credința în Dumnezeu. Și i-am spus: "Știi ce, și eu sunt agnostic sau ateu în Dumnezeul creștin. Tatăl meu nu face lucrurile pe care creștinismul le învață în general". Nu spun toată lumea, ci în general. Mă închin Dumnezeului lui Isus Hristos. Cel care este de fapt revelat în Biblie, cel care își iubește copiii și are grijă de copiii Săi.

Bărbatul a fost intrigat. Voia să se implice. Era interesat de lucrurile pe care le spuneam: că există o altă alternativă la agnosticism din creștinism. El ar putea intra de fapt într-o relație de dragoste cu Dumnezeul lui Isus Hristos; căci Însuși Isus a zis: "Dacă M-ai văzut pe Mine, L-ai văzut pe Tatăl." Ar putea fi adevărat? Ar putea fi adevărat că dacă L-ai văzut pe Hristos, cel care când a venit pe pământ, când a venit aici, așa cum i-a spus lui Filip: "Filipe, dacă M-ai văzut pe mine, l-ai văzut... Tatăl."

Și ce a văzut Filip în acei ani? Ce a văzut? Vindecarea bolnavilor, învierea morților, propovăduirea milostivirii și harului, tandrețea, bunătatea. Când Isus a fost lovit, El a întors celălalt obraz. Aceasta este revelația pe care Isus ne-a dat-o. Cum am putea rata acest lucru în înțelegerea noastră? Acestea sunt câteva dintre lucrurile pe care le discutăm cu acest domn; și am avut ocazia să-i împărtășesc mica noastră carte, *Războaie de identitate*. El a spus că a fost foarte interesat să-o citească și așteaptă cu nerăbdare să-mi dea ceva feedback.

Și era lângă mine o altă doamnă care fusese și ea crescută într-un mediu creștin. Fusese crescută într-un mediu catolic. Și, din nou, exprimându-se la fel cum mulți s-au exprimat, în special în Australia... ei bine, cred că este la fel în America. Cel mai înalt reprezentant al bisericii catolice din Australia

a fost închis pentru pedofilie , cred că a molestat doi băieți la vârsta de 13 sau 14 ani.

El este în închisoare. Are ultimul apel curând. Indiferent de rezultatul acestui fapt, efectul acestui lucru asupra populației australiene este că biserica este complet inutilă. Nu mai este loc pentru noi în această biserică. Uite, acești oameni, și i-am auzit pe oameni spunând asta din nou și din nou: "Acești oameni ai lui Dumnezeu care au profitat de acești copii, acest lucru este de neiertat și nu ne mai încredem în biserică din cauza lucrurilor pe care le-au făcut."

Acum, știu că lucrurile nu sunt diferite aici, în Statele Unite, despre unele dintre lucrurile care au avut loc aici, am întrebat pe unii dintre oamenii cu care am vorbit despre aceasta. Reacția instantanee a unora este: "Trebuie să readucem pedeapsa cu moartea. Cel mai bun lucru pentru acest om este un glonț chiar între ochi."

Aceasta este soluția? Se pune capăt acestei probleme? Nu se pare că. Dar există acest instinct natural, există această neprihănire care se ridică în sufletul omenesc pentru a turna osândă asupra unor astfel de indivizi.

Când Craig și eu am zburat de la Sydney la Melbourne - am zburat de la Sydney la Melbourne și apoi la LA, nu mă întrebați de ce, dar am făcut-o. Dar am avut ocazia să vorbesc cu un alt bărbat. Și el gândea, de asemenea, la fel, vorbind despre aceste tipuri de lucruri. Am intrat într-o discuție lungă și am reușit să împărtășesc cu el una dintre cărțile mele, *Războaie de identitate*... dar au apărut aceleași probleme; întrebările despre un Dumnezeu care și-ar ucide propriii copii dacă refuză să-L urmeze așa cum a dorit El. Și le-am spus unora dintre ei în discuțiile mele, și pun aceste întrebări oriunde călătoresc: "Există vreo diferență între Dumnezeul creștinismului și liderul Coreei de Nord? Există vreo diferență?"

Toată lumea din Coreea de Nord îl iubește pe Kim Jong Un, nu-i așa? Pentru că dacă nu... Dar nu este aceasta ceea ce creștinismul învață? Dacă Îl iubești pe Dumnezeu...

Acum, Dumnezeu a adus o jertfă. Pun pariu că vă duce la o altă întrebare. Deci, Dumnezeu este supărat pe faptul că am păcăuit, și astfel, pentru a satisface mânia Lui, El îl trimite pe fiul Său să fie măcelărit pe o cruce?. Acum, cei mai mulți oameni nu ar dori să se exprime în acest fel. Ei nu ar dori să-o spună în acest fel. Apărând credința creștină, fiind apologeți creștini, chiar nu ar face-o. Dar acesta este modul în care mulți oameni văd acest lucru. Cum are loc ispășirea în inima mea? Cum este schimbată inima mea pentru a-L iubi pe Dumnezeu în moartea brutală și distrugerea Fiului Său? Cum îmi schimbă acest lucru inima și cum mă face să-L iubesc?

Penalitatea a fost plătită. Altcineva mi-a plătit greșeala. Dar atunci trebuie să ai de-a face cu individul care a orchestrat toată această pedeapsă. Acestea sunt lucrurile pe care lumea le cere. Acestea sunt întrebările pe care le pun. Este de mirare că mulți din lume ... Ei bine, presupun că ați auzit termenul post-creștin, trăim într-o lume post-creștină. Națiunile occidentale ale lumii se mișcă dincolo de creștinism pentru că nu a satisfăcut inima așa cum a făcut-o odinioară. Iar Hollywood-ul face tot posibilul să furnizeze golul și să ofere confort și face o treabă oribilă.

Deci, acestea au fost unele dintre lucrurile pe care am avut ocazia de a împărtăși, și am avut o altă ocazie de a vorbi cu o doamnă în drum spre LA și am fost în măsură să-i dau o copie a *Faptelor Dumnezeului nostru blând*. Și asta a fost extraordinar ... Îmi place să dau această carte oamenilor, *Faptele Dumnezeului nostru blând*. Acesta este Dumnezeul pe care îl preaslăvesc, un Tată iubitor, un Tată blând, un Tată milostiv care este milostiv cu copiii săi.

Pentru aceia dintre voi care au fost cu noi în această călătorie în ultimii ani, nu au ars inimile noastre în noi? Așa cum ne-am uitat la Dumnezeul nostru, acest Dumnezeu milostiv, și așa cum am avansat în cunoștință, strat după strat, punând întrebarea, "Este aceasta cu adevărat adevărul?" Mulți mi-au spus acum câțiva ani: "Vreau să cred că Tatăl nostru este cu adevărat iubitor, dar când am citit povestirile, Vechiul Testament, o, omule!" Am avut aceeași experiență. Cum explicăm aceste povestiri în Vechiul Testament?

Ele par a fi destul de clare ... dar, așa cum am studiat, ne-am uitat și am îngenuncheat și ne-am rugat Tatălui nostru și am cerut îndrumare: este adevărat ce a spus Fiul Tău? Și tu ești ca fiul Tău, pentru că îl iubim pe Fiul Tău. Fiul Tău este frumos, ne-am îndrăgostit de El, dar este Tatăl cu adevărat asemănător Lui? Și așa am aflat în studiul nostru și cu mare bucurie [că Dumnezeu este ca Fiul Său].

Și acesta este lucrul pe care Biblia îl spune: "Când mă veți căuta din toată inima, atunci mă veți găsi." Și când ajungi la acele pasaje din scriptură în care spui: "Tată, asta chiar sună ca și cum te-ai mâniat. Și asta chiar sună ca și cum ai șters sute de mii de oameni. Ești cu adevărat tu? Chiar ai făcut asta? Sunt dispus să cred altfel, dar tu ai spus că acesta este Cuvântul tău și trebuie să cred Cuvântul Tău." Și acestea sunt conflictele care se întâmplă în minte și încerc să lupt și să armonizez Scriptura și să fac sens din ea.

Mulți oameni ne-au spus: "Voi spiritualizați Biblia, aceste povestiri din Vechiul Testament"." Și eu zic, "Ei bine, poate tu spiritualizezi cuvintele lui Isus când El spune: «Dacă M-ai văzut, L-ai văzut pe Tatăl». Adică, este adevărat sau nu este? A vrut să spună ce a spus?"

Și, așa cum am descoperit... Ioan 5:22. Ioan 5:22 îmi amintește cu adevărat de povestea despre cât cu multe, multe secole în urmă, unele persoane au decis că păianjenii au șase picioare. Vă amintiți numele aceluia tip? Nu știu, dar timp de secole, lumea a crezut că păianjenii au șase picioare. Și atunci cineva chiar i-a numărat. Opt picioare. De fapt, și-au făcut timp să observe: "Stai. Nu sunt șase, sunt opt." A fost nevoie doar de câteva secole pentru ca omenirea care a acceptat moștenirea strămoșilor lor, a păianjenilor să aibă șase picioare a fost o iluzie. Și dintr-o dată au verificat. Și astfel, vedem în Ioan 5, am găsit un păianjen cu șase picioare care avea de fapt opt picioare.

Ioan 5:22: "Căci Tatăl nu judecă pe nimeni." Cartea lui Ioan este una dintre cărțile mele preferate din Biblie. Iubesc această carte, iubesc acest capitol, dar tocmai am acceptat ceea ce înaintașii mei au spus despre Tatăl meu ca fiind marele judecător, cel care assemblează tot universul înaintea Lui și

examinează toate cărțile pentru a vedea dacă ați fost obraznici sau buni... minus costumul roșu.

Căci Tatăl nu judecă pe nimeni. Ce vrei să spui că Tatăl nu judecă pe nimeni? Isus a spus-o. Caut nota de subsol. În cazul în care este nota de subsol „cu excepția”? Unde este excepția? Nu există nici o clauză de excepție aici, pentru că Tatăl nu judecă pe nimeni. Nu este în concordanță cu un tată iubitor?

Are sens! Tatăl nu judecă pe nimeni. Și totuși, alte pasaje par să indice diferit. Dar îmi place să încep de unde începe Mântuitorul meu. Și dacă el începe cu a spune: Tatăl nu judecă pe nimeni", ei bine, atunci voi încerca să înțeleg ce vrea să spună prin aceasta.

Ofer doar câteva materiale introductive, niște lucruri pe care le-am analizat în seria noastră. Vorbim despre "în toată lumea". Cu ce? Cu ce mergem în toată lumea?

"Am văzut un alt înger zburând în mijlocul cerului, având Evanghelia veșnică de predicat fiecărui neam, limbă și popor spunând cu glas mare, temeți-vă de Dumnezeu și dați slavă Lui pentru că ceasul judecății Sale a venit." Există o judecată. Căci a venit ceasul judecății Sale. Stai, a venit ceasul judecății *Lui*.

Am ajuns la un timp în istoria omenirii în care avem suficiente fapte și dovezi pentru noi, ca rasă umană, pentru a putea pune piesele împreună și să judecăm caracterul lui Dumnezeu dacă este exact cum Isus Hristos a spus că a fost: "ceasul judecății Sale a venit."

Această Evanghelie, ei bine, să mergem la "Evanghelia veșnică". Să venim la Matei 24 și Apocalipsa 14. Pentru cei care au fost conectați la mișcarea adventă, aceștia sunt pilonii fundamentali ai mesajului nostru. Mesajul celui de-al treilea înger împreună cu Matei 24 și cuvintele lui Hristos despre venirea Sa.

Ucenicii au fost șocați când Isus le vorbește despre templul din Ierusalim, că nici o piatră nu va fi lăsată una peste alta (în Matei 24:2). Când s-au suit

pe Muntele Măslinului, au venit la Isus și i-au spus: "Ai putea să repeți din nou ce tocmai ai spus? Aceasta sună ca sfârșitul lumii. Deci, când se vor întâmpla aceste lucruri și care sunt semnele venirii tale și ale sfârșitului lumii?"

Primul lucru pe care Isus le spune, în versetul 4, este: "Luați seama că nimeni nu vă înșelă." Vor fi multe înșelăciuni. Și pentru oricare dintre noi care au trăit un număr de decenii, după un timp începi cu adevărat să realizezi că ești înconjurat de înșelăciune. Este peste tot în jurul tău. Și uneori iese din gura ta, dacă ești sincer. A fost vreodată ceva ce ați vrut cu adevărat să cumpărați și care știți că nu ar trebui să-l cumpărați? Te poți implica în înșelăciune, convingându-te. Mintea umană are această capacitate.

"Luați seama că nimeni să nu vă înșele." Acum, următorul verset este foarte interesant: "Căci mulți vor veni în numele Meu zicând: «Eu sunt Hristosul»". Acum, cum interpretăm asta? Am fost învățați ca și copii că într-adevăr "Eu sunt Hristos" este în ghilimele - că oamenii vor veni susținând a fi Mesia, că ei sunt Mesia. Și sunt cei care vin de-a lungul istoriei spunând că ei sunt Hristosul. Dar fără ghilimele ("Mulți vor veni în numele Meu spunând că Eu [Isus] sunt Hristos"), mulți vin spunând că ei cred că Isus este Hristosul, și îi vor înșela pe mulți. Nu cred mulți că omul care a umblat pe apă, omul din Galileea, este Fiul lui Dumnezeu, Hristos Mesia? Da, mulți au crezut asta, dar îi înșelă pe mulți. Aceasta este provocarea.

Și, desigur, vorbește despre războaie și zvonuri de războaie. "Căci un neam se va ridica împotriva altui neam." Acum, înainte de a merge mai departe, această secțiune a istoriei umane pe care Isus o prezintă aici, este un model al experienței umane. Veniți la Eclesiastul 3:15, "Ce este a mai fost și ce va fi a mai fost; și Dumnezeu aduce iarăși înapoi ce a trecut". De ce cere Dumnezeu ceea ce a trecut? Pentru că merele nu cad departe de copac, nu-i așa? Ele au semințe. Purtăm semințele strămoșilor noștri și repetăm istoria înaintașilor noștri. Și astfel, în cuvintele lui Isus aici, vedem o istorie care poate fi repetată din nou, și din nou, și din nou, și din nou.

Pe măsură ce trăim această istorie, o putem vedea repetată clar pentru că se întâmplă iar și iar; poate avea loc, de asemenea, din timpul lui Hristos până la a doua venire într-o singură ordine. Dar în această perioadă mai mare, avem aceste secvențe mai mici de același lucru care se întâmplă de-a lungul întregii istoriei. În trecut, o națiune s-a ridicat împotriva altei națiuni. Și așa spune că suntem din nou, doar 70 de ani mai târziu, de la ultima mare confruntare dintre națiuni, suntem pe cale să cădem din nou în această groapă. Nu este așa? De ce? Pentru că noi suntem fiii părinților noștri de acum 70 de ani. Și ca națiune, suntem pregătiți. Propaganda din Australia se intensifică împotriva Chinei. Ne pregătim de război.

Aveți aceeași propagandă aici? Ne pregătim de război. Ce rol va juca Rusia? Ce rol va juca America? De partea cui vom fi? Ce efect are Brexitul asupra Uniunii Europene? Cum vor juca toate acestea? Acestea sunt lucruri care nu sunt încă pe deplin cunoscute, dar știm că națiunile se înfurie. Națiunile se pregătesc de război, iar lucru care se află în topul tuturor acestor lucruri este această agendă privind schimbările climatice pentru a ne conduce la o zi de odihnă. Toate aceste lucruri sunt chiar înaintea noastră. "Toate aceste lucruri sunt începutul întristărilor, atunci ei vă vor da ca să fiți chinuiți și vă vor ucide și veți fi urâți de toate neamurile de dragul Numelui Meu." Asta s-a întâmplat în trecut de multe ori; se va întâmpla din nou.

Versetul 10, " Atunci, mulți se vor ofensa, se vor vinde unii pe alții ..." Sunt oamenii ofensați repede astăzi? Într-o epocă în care oamenii au libertatea de a se identifica cu un prăjitor de pâine, cu un câine, sau o pisică, sau orice ar dori să identifice cu, indiferent de biologia lor, oamenii sunt ușor ofensați. Îl ai pe Jordan Peterson la Nord, stârnind cuibul unui roi de viespi refuzând să accepte legislația pronumelor transgender și oamenii sunt jigniți. Toate aceste lucruri vin peste noi pentru că oamenii se jignesc și în curând se vor trăda unul pe altul. Ofensa națiunilor duce la punctul de trădare și la căutarea unui control.

Ați auzit recent cum că Richard Dawkins a recunoscut faptul că baza iudeo-creștină a societății noastre occidentale poate fi într-adevăr o influență

stabilizatoare pe care ar trebui să fim atenți să nu o neglijăm? Ai citit asta? Rodul a ceea ce am căutat vine acum și nu ne place gustul lui.

"Mulți proroci mincinoși se vor ridica", versetul 11, "și îi vor înșela pe mulți." Acesta este un lucru provocator, profeți mincinoși peste tot. "Și pentru că nedreptatea va abunda, dragostea multora se va răci." Abundă nedreptatea? Trebuie doar să aveți unul dintre aceste dispozitive [ridică telefonul mobil]. Internetul ne aduce într-o supă colectivă de mizerie pe care majoritatea lumii o îmbrățișează. Și, după cum am menționat, unele dintre statisticile din această carte nouă, *Mângâietorul*, pe care tocmai am lansat-o, Gary a tipărit câteva exemplare. Avem ceva acolo.

[Citând din cartea Comforter acum] 2,5 miliarde de e-mailuri în fiecare zi sunt trimise cu conținut pornografic. 2,5 miliarde pe zi, 43.000 de ore de videoclipuri pornografice sunt încărcate pe internet în fiecare zi. Înotăm în această mizerie, națiunile beau aceasta, iar structura societăților noastre se erodează încet. Căsătoria nu mai este o instituție de valoare pentru mulți, mulți oameni. Iubirea multora se răcește. Nedreptatea abundă. "Dar cel ce va îndura până la sfârșit, acela va fi mântuit." Cum îndurăm până la capăt? Ce ne permite să îndurăm până la sfârșit? Iată răspunsul, versetul 14, "Și evanghelia acestei împărății va fi propovăduită în toată lumea."

Întrebarea este, Doamne Isuse, ce este *această* Evanghelie? Ce este *această* Evanghelie? Trebuie să știm ce este această Evanghelie pentru a nu fi înșelați, pentru că, așa cum a spus Pavel în Galateni 1:8-9, "Dacă cineva predică vreo altă Evanghelie decât aceea, pe care v-am propovăduit-o, să fie blestemat". Ea nu spune, "Blestemă-l." Se spune, lasă-l să fie blestemat, ca în a permite să aibă loc. Pentru că, dacă credeți într-o evanghelie falsă, dacă nu credeți adevărul evangheliei adevărate, blestemul vostru se întoarce asupra voastră. După cum seamănă un om, tot așa va secera. Nu Dumnezeu forțează un blestem asupra celor care îl resping. Ei sunt cei care primesc consecințele propriilor alegeri.

Pavel spune: "Deci, așa cum v-am spus, așa spun din nou, dacă cineva predică o altă Evanghelie decât cea pe care v-am propovăduit-o, să fie

blestemat." Deci, trebuie să știm ce este *această* Evanghelie. Și acum vreau doar să fac o mică incursiune, la o predică pe care am predicat-o aici, în 2014, numită *Modelul Divin al Crucii*. Vă amintiți asta? Modelul divin al Crucii? Nu știu dacă Carlos ascultă, dar când s-a implicat pentru prima dată în mesaj, prima predică pe care a ascultat-o a fost acea predică. Aleluia, Domnul să te binecuvânteze Carlos.

Avem principiile în această broșură aici pentru cei care nu au văzut-o - *Modelul divin al vieții*. Și pe acest principiu, pe acest model de sursă și canal, modelat pe relația dintre Tatăl și Fiul, Tatăl este marea sursă a tuturor, Fiul este marele canal al tuturor. Toate lucrurile Tatălui vin prin Fiul. Nimic nu s-a făcut fără Fiul. Fiul a făcut totul în numele Tatălui Său, care a creat toate lucrurile prin Isus Hristos.

Dar principiul la care ne-am uitat a fost că sursa, Tatăl, este invizibilă și că Hristos este chipul vizibil al Dumnezeuului invizibil. Și am de gând doar foarte pe scurt de a sublinia ceva cu privire la acest punct. Sfârșitul anului 2013 a fost prima dată când am prezentat acest lucru – că crucea lui Hristos care a venit acum 2000 de ani este manifestarea vizibilă a unei realități invizibile care a avut loc de la întemeierea lumii. Hristos a fost ucis de la întemeierea lumii.

Aceasta a fost o mare schimbare în gândire. Această cruce care a venit la noi, această manifestare a acestei cruci; această cruce, care fusese de la întemeierea lumii, în cele din urmă, în sânge, s-a manifestat 4.000 de ani mai târziu. S-a născut. Crucea s-a născut, dar crucea aceea a fost în pântecul umanității încă de la început.

Acest concept, această înțelegere a crucii a fost o revoluție, dar nu ar fi trebuit să fie o revoluție. De ce nu ar fi trebuit să fie o revoluție? Pentru că în 1888... când folosesc cuvântul 1888, suntem cu toții familiarizați cu ceea ce înseamnă asta? În 1888, a apărut un mesaj despre suferințele lui Hristos și despre ceea ce El trăia de la întemeierea lumii. O scurtă introducere a acestui lucru în cartea *Educație* (Ellen White, 1903) pagina 263.

Aceasta este dovada stării noastre laodiceene... pentru că am fost crescut în mișcarea adventistă. Sunt adventist de ziua a șaptea. Indiferent de cei care au căutat să mă distanțeze de instituția mea iubită, soția mea este adventistă de ziua a șaptea de a cincea generație. Adus în mesaj chiar de A.G. Daniels, nu soția mea, ci străbunicul ei. Și astfel, în educația mea ca adventist de ziua a șaptea, fiind învățat în grădiniță și școală toate aceste lucruri, nu am auzit niciodată Evanghelia predicată așa cum urmează să vă citesc acum. Niciodată nu a auzit-o predicat în acest fel, niciodată. Și asta e o adevărată rușine. Dar este de înțeles.

Deci, vreau să citesc pentru voi *Educație* pagina 263, pentru că Spiritul Profetic încheie această secțiune cu un citat din Matei capitolul 24, "*această* Evanghelie". Și asta trebuie să înțelegem. Faptul că nu am auzit niciodată *această* Evanghelie și voi ajunge la subiect, faptul că nu am auzit niciodată *această* Evanghelie în întreaga mea carieră adventistă înseamnă că nu am auzit niciodată Evanghelia.

Este de mirare că m-am luptat cu ținerea Sabatului și toate celelalte lucruri, și dificultățile de a învinge, și promisiunea unei vieți creștine victorioase, fără promisiunea puterii de a face acest lucru - pentru că nu am auzit Evanghelia. Care este consecința respingerii mesajului din 1888? Care este consecința? Nici o Evanghelie. Asta e consecința.

"Dacă cineva predică o altă Evanghelie decât cea pe care v-am propovăduit-o, să fie blestemat." Și am fost blestemat, stând acolo, în intimitatea mea de propria mea casă luptând cu trupul și ispitele mele și încercând să biruiesc dar nu am nici o putere, așa că, deși am cântat imnurile, Doamne, mă rugam pentru biruință și cu cât mă rugam mai mult pentru biruință, cu atât deveneam mai decăzut. O, dar trebuie să ne întoarcem la biserică în fiecare sabat, trebuie să arătăm restului lumii că biruim. Ipocrizie absolută. În viața mea, iei ce vrei, dar asta a fost viața mea. Ipocrizia mă înnebunea, vrând să cred că pot învinge și totuși neavând puterea de a face ceea ce credeam că Dumnezeu îmi va da. De ce Dumnezeu nu-mi dai biruința? Fiul meu, nu Mă cunoști. Nu Mă cunoști așa cum ar trebui să mă cunoști.

Să citim Educație 263: "*Cei care se gândesc la rezultatul grăbirii sau împiedicării Evangheliei, se gândesc la ea în legătură cu ei înșiși și cu lumea.*" Da. Am avut totul rezolvat. Sfârșitul se apropie. Avem acest grafic mare. Trebuie doar să dăm destule exemplare ale cărții Marea Controversă și atunci aceste lucruri se vor întâmpla... vine legea duminicală și mergem acasă. Ne gândim la asta în relație cu noi înșine!

"Puțini se gândesc la ea în legătură cu Dumnezeu, puțini se gândesc la suferința pe care păcatul a provocat-o Creatorului nostru. Tot cerul a suferit în agonia lui Hristos." Și aici este punctul despre modelul divin, crucea vizibilă de acum 2000 de ani, care este o revelație - observați ceea ce se spune aici: "*Tot cerul a suferit în agonia lui Hristos, dar că suferința nu a început sau sa terminat cu manifestarea Sa în umanitate. Crucea este o revelație pentru simțurile noastre tocite ale durerii pe care, încă de la începuturile ei, păcatul a adus-o în inima lui Dumnezeu.*"

De fapt, gândindu-ne la suferințele lui Dumnezeu, gândindu-ne la Tatăl nostru din ceruri... plângem pentru Tatăl nostru când ne gândim la ceea ce el suferă? Poate ne gândim, ei bine, Dumnezeu este Dumnezeu, Dumnezeu știe totul. Dumnezeu este atotputernic, Dumnezeu este omnipotent; Dumnezeu, așa cum a fost învățat de mulți, Dumnezeu este impasibil. Ce este acesta? Fără pasiune. Crezi asta?

[Audienta: Nu.]

Aleluia. Dacă Isus este revelația Tatălui, a dat El dovadă de pasiune? Când vedem patima lui Hristos, cum putem crede că Dumnezeu este impasibil? Asta e altă poveste.

"O revelație a simțurilor noastre erodate." Această suferință, suferința pe care Tatăl nostru o are încă de la începuturile ei. Când a fost începuturile sale? Când Satana s-a răzvrătit în Cer. Înainte ca acest pământ să fie creat, Hristos era pe cruce. Hristos suferea în duhul Său. Și ce este crucea? Matei 16:24, "Cel ce vrea să Mă urmeze, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze." Crucea este lepădarea de sine. Negarea a ceea ce este de drept al tău pentru a ajuta pe altcineva sau pentru a fi o binecuvântare

pentru altcineva, astfel încât atunci când cineva te pălmuește pe un obraz îi dai celălalt obraz. O, Doamne, ajută-mă. Ajută-mă să fiu așa. Aceasta este crucea. Aceasta este, într-adevăr, crucea.

[Continuând să citim din Educație pagina 263] "*Fiecare abatere de la dreptate, fiecare faptă de cruzime, fiecare eșec al umanității de a ajunge la idealul Său îi aduce durere. Când au venit peste Israel calamitățile care au fost rezultatul sigur al separării de Dumnezeu – subjugarea de către vrăjmașii lor, cruzimea și moartea – se spune că «Sufletul Său a fost îndurerat pentru necazul lui Israel». "În toată suferința lor, El a fost năpustit... și El i-a cărat și i-a purtat în toate zilele de demult."* Judecătorii 10:16 și Isaia 63:16.

Acel text, "În toată suferința lor, El a fost năpădit." Gândindu-ne la suferințele Tatălui nostru.

"Duhul Său «mijlocește pentru noi cu suspine care nu pot fi rostite». Pe măsură ce "întreaga creație geme și se chinuie în durere împreună", inima Tatălui infinit este îndurerată de simpatie. Lumea noastră este o vastă casă Lazăr, o scenă de mizerie pe care nici măcar nu îndrăznim să ne lăsăm gândurile să locuiască."

Și trec peste asta și repetam asta pentru că dacă nu repetăm, suntem în pericol să o uităm. Și nu putem înțelege, dar astăzi Tatăl nostru a văzut 125.000 de prunci în pântece măcelăriți în avort. Și mâine încă 125.000, iar a doua zi, 125.000. Anul acesta, între 40 și 50 de milioane de copii sunt sacrificați prin avort. Simte Tatăl nostru acest lucru? Nu există o vrabie care cade la pământ fără ca Tatăl nostru să știe. Așa cum se spune în *cartea Dorința veacurilor*, pulsul durerii vibrează spre inima lui Dumnezeu. Cât de mare este inima lui Dumnezeu?

Este prea mare. De ce și-ar îngădui Tatăl nostru să sufere toate acestea? 3000 de oameni și-au luat astăzi viața în sinucidere, lăsând o serie de vieți omenești distruse, mii de indivizi în agonie asupra copiilor sau părinților lor pierduți sau orice altceva care le-a luat viața. Și Hristos a simțit totul. Tatăl a simțit totul. Trebuie să mă întorc la acest lucru în mintea mea pentru a-

mi centra realitatea a ceea ce se întâmplă de fapt în viața Sa. Trebuie să cânt: «Iisuse, ține -mă aproape de cruce». Aceasta este crucea Lui. Crucea care s-a manifestat acum 2000 de ani, dar Isus a mers astăzi la Golgota. Astăzi s-a dus pe Golgota. Astăzi, El a fost scuipat. În ochii acelor fetițe care au fost violate azi de bărbați răi, Hristos a suferit agonia crucii. Peste 13 milioane de femei, copii și bărbați folosiți pentru sclavie, pentru sex în întreaga lume. 13 milioane de oameni pe care îi cunoaștem... Hristos a simțit totul.

El a simțit toate acestea. Nu numai în victimă, ci și în făptuitor, care este capabil să-și omoare sentimentele naturale față de un alt individ pentru a face o astfel de ticăloșie unei alte persoane. Pentru a-și liniști conștiința, a trebuit să-L îndepărteze pe Hristos. Așa cum mi-a spus un om care a fost dependent de pornografie, el a spus: "Da, pentru prima dată în timp ce corpul tău țipă la tine să se oprească. Duhul lui Dumnezeu pledează: «Te rog să nu mergi pe această cale»", a spus el. "Dar treci peste asta." Sufletul omenesc pune mâna peste gura lui Hristos și îi spune: "Vrei să taci? Voi avea ceea ce vreau și nu mă vei opri". Iar Hristos în lacrimi privindu-l pe copilul Său împietrindu-și inima, crezând că va găsi satisfacție în pofta lui, dar se termină într-o mizerie cumplită, relații rupte, vieți distruse... și Hristos trebuie să vegheze la toate acestea.

Și întrebarea continuă să vină. Când spun acest lucru oamenilor, "dar de ce nu-l oprește?" Toată această agonie, cei 5.000 de oameni care au murit din cauza abuzului de alcool sau a țigărilor sau orice altceva, 10.000, tot abuzul de droguri care are loc, Hristos simte totul. Toți copiii care sunt abuzați; toate țipetele și strigătele, ori de câte ori oamenii țipă unii la alții sau își exprimă iritarea unul față de celălalt – Hristos simte totul. Toate acestea.

Cum supraviețuiești știind că, atunci când trăiești în acel mediu și devii conștient că Hristos este în atât de multă agonie chiar acum, El este într-o agonie atât de mare chiar acum, încât abia poate respira? Cum te descurci cu asta și cum îți trăiești viața? Cum continui să-ți trăiești viața?

Ei bine, dacă mă gândesc la aceste lucruri, asta e destul de incomod pentru mine acum, pentru că am toate aceste lucruri pe care trebuie să le fac. Și am lucruri pe care trebuie să le termin în viața mea înainte de a muri. Și să ne gândim la toată această suferință pe care Dumnezeu a dus-o, de fapt? Trebuie să mă gândesc cu adevărat la asta tot timpul? Trebuie să... Asta e foarte incomod.

"Dacă ne-am dat seama despre acest lucru așa cum este, povara ar fi prea teribilă. Cu toate acestea, Dumnezeu simte totul. Pentru a distruge păcatul și rezultatele lui, El a dat pe cel Preaiubit al Săi și a pus în puterea noastră, prin cooperarea cu El, pentru a pune capăt acestei scene de mizerie."

El *"a pus în puterea noastră, în cooperare cu El, pentru a pune capăt acestei scene de mizerie."* Dar profețiile nu prorocesc? Nu este deja prestabilit? Nu a făcut Dumnezeu deja acest lucru? Ce vrei să spui că El *"a pus în puterea noastră, în corporație cu El, pentru a pune capăt acestei scene de mizerie?"* Ce? Cum punem capăt acestei scene de mizerie?

Și acesta este punctul la care am ajuns: că astăzi, aceste suferințe ale lui Hristos, așa cum se spune în Duhul Profetic. Îmi amintesc că am citit acele cuvinte și a trebuit să le recitesc și mi se pare că sunt ca într-un vis când citesc aceste cuvinte... *"zilnic Hristos suferă chinurile răstignirii."* [ST 28 ianuarie 1903] Am citit și am recitat și am plâns. Și am spus doar, *"Nu știu ce să fac. Nu știu ce să fac în legătură cu asta."*

Iar El mi-a zis: *"Adrian, poți să veghezi cu mine o oră?"* Așa cum le-a spus el ucenicilor. Ucenicii au avut o problemă cu somnul, nu-i așa? Deci, știu că unii dintre voi au auzit acest lucru înainte, dar va trebui să-mi îngăduiți pentru că am să predice acest lucru, pentru mine. Trebuie să-mi amintesc prin ce trece Tatăl meu. Nu înțeleg. Nu pot să-l înțeleg. Mă copleșește. Dar mă gândesc la asta, trebuie să mă iubești atât de mult pentru a îndura toată această suferință... Și toți oamenii care spun, *"Ei bine, de ce nu-o oprește?"* Deci, dacă El a oprit-o, dacă Ar putea să o oprească, ce s-ar întâmpla cu tine și cu mine?

Am fi mântuiți? Dacă Hristos ar veni în această seară, ați fi mântuiți? Vreau să spun că da. Eu cred, da. Dar sufletul tremură un pic, doar tremură un pic. Aș fi mântuit? Prin credință cred.

"El a pus-o în puterea noastră, în cooperare cu El, pentru a aduce această scenă de mizerie la sfârșit." Apoi spune aceasta: "**Această evanghelie a împărăției va fi propovăduită în toată lumea.**" Ce Evanghelie? Cea pe care tocmai v-am descris-o, *această* Evanghelie care vorbește despre suferințele lui Hristos ca revelație a suferințelor Tatălui nostru. O suferință atât de teribilă, atât de mare, e prea luminoasă. Nimeni nu are capacitatea de a-l înțelege pe deplin. Și de ce face El aceasta? Din dragoste pentru tine și pentru mine.

Și, prin urmare, este cu totul de neconceput că Dumnezeu este dispus astăzi să sufere moartea a 125.000 de copii nenăscuți, cei 3000 care au murit în sinucidere, cele trei mii și jumătate care au fost ucise în accidente de mașină astăzi, miile și miile de oameni care au murit de supradoze de droguri astăzi, și toată agonia și durerea asociată cu aceasta, că El se pregătește să ne ardă. El a îndurat toate acestea astăzi, pentru ca voi să puteți avea o altă zi în care să trăiți și să vă dați inima lui Hristos și să vă supuneți pe deplin Lui pentru ca Hristos să fie format în voi nădejdea slavei.

Astfel încât, atunci când Hristos se manifestă pe deplin în cei 144.000, așa cum se spune în Apocalipsa 14:1, "pecetluit cu numele Tatălui", care este caracterul Său, cum este scris în cele 10 porunci, atunci putem merge acasă. Dar nu până când *această* evanghelie a împărăției nu va fi predicată.

"*Această* evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea ca o mărturie pentru toate națiunile, atunci va veni sfârșitul." Este o evanghelie a lepădării de sine. Este o evanghelie a lepădării de sine de nepătruns. Și privindu-L pe Dumnezeuul acestei Evanghelii, trebuie să fiți schimbați după chipul ei, dacă o credeți. Și puteți începe să vă lepădați de sine și începeți să cereți și să vă rugați pentru Spiritul lui Dumnezeu așa cum nu l-ați cerut niciodată înainte: "Doamne, lasă-mă să fiu ca tine."

Și devii străpuns în inimă când te enervezi și te frustrezi cu alți oameni, pentru că știi că nu ar trebui să fii așa. Pentru că Tatăl nostru nu este așa; Mântuitorul nostru nu este așa. Dar uitându-te la El, te schimbi. Și acest Isus frumos a fost ascuns de mine de peste patru decenii. Nu l-am găsit. Mulți vor veni în numele meu spunând că, "Eu sunt Hristosul, și totuși ei vor înșela pe mulți." Am fost înșelat. Eram "mizerabil, nenorocit, sărac, orb și gol", fără neprihănirea lui Hristos, pentru că nu cunoșteam adevărul acestei evanghelii a unui Dumnezeu care este dispus să sufere atât de mult încât este dincolo de înțelegere. De-a lungul eonilor eternității, nu voi putea niciodată să înțeleg pe deplin acest lucru, pentru că am vorbit despre doar o zi din toată agonia din întreaga lume – totul este conectat la inima lui Dumnezeu.

Am întrebat o dată pe o tânără mamă, în timp ce îi explicam această evanghelie și ea stătea jos jucându-se cu frumoasa ei fetiță. I-am spus: "Cum te-ai simți, dacă fiica ta ar cădea brusc de pe acest scaun și și-ar lovi capul de pământ, cum te-ai simți? Ai simți durere?" Orice părinte ar simți durere.

Îmi amintesc când fiul meu cel mare, Michael, se juca pe pat, iar eu mă jucam cu el, iar el încă învăța să-și mențină echilibrul. S-a ridicat; a făcut un pas și apoi a căzut de pe marginea patului și a aterizat cu capul pe pământ... și el plângea și o, durerea pe care am simțit -o pentru rana fiului meu! M-a durut că fiul meu avea dureri. Este Tatăl ceresc diferit? Cum este să-i vadă pe copiii Săi? Îl doare mai mult?

Am fost desensibilizat. Am avut nefericita experiență de a crește în Australia într-o cultură occidentală unde am vizionat multe filme, inclusiv Terminator. Sunt un păcătos împietrit. Deci, a fost nevoie de timp pentru ca Dumnezeu să deblocheze toate aceste lucruri pentru mine și să mă facă din nou o persoană sensibilă. Știi să trăiești doar ca un individ sensibil în această lume? Ceva îmi spune că este doar un pic mai greu pentru femei decât este pentru bărbați.

Trebuie să te împietrești ? Trebuie să te faci puternic? Suntem în pericol de pierdere a feminității în cultura noastră de astăzi? Pentru ca femeile să devină din ce în ce mai puternice și mai hotărâte. Mai mare, mai repede, mai puternic, mai mulți steroizi. Sensibilitatea, cred eu este, probabil, factorul de egalizare. Îmi amintesc când soția mea a dat naștere la fiul meu, m-am gândit, femeile sunt puternice, wow. Deci, poate e mai greu pentru bărbați decât pentru femei. Dar, oricum, în orice caz, nu vom juca Bătălia Sexelor în seara asta. "Această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea." Acesta este mesajul.

Ce e interesant este că, după această afirmație din Educație, pagina 263. când această evanghelie a împărăției, această evanghelie a suferinței Tatălui nostru și a singurului Său Fiu născut, când este predicată în toată lumea, ce se întâmplă? Versetul 15, "Când veți vedea, dar, urâciunea pustiirii vorbită de Daniel, profetul stând în locul sfânt." Ne spune aceasta că, dacă nu predici această Evanghelie, nu vei vedea, prin urmare, urâciunea care face pustiu? Are sens acest lucru?

Această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea. De aceea, când voi, cei care nu predicați *această* Evanghelie, când veți vedea *această* Evanghelie, veți vedea urâciunea care face pustiu să stea în locul sfânt. Deci, pentru tot studiul Biblic care vorbește despre Daniel și Apocalipsă și pentru toate ipotezele și speculațiile adventismului din ultimele decenii despre urâciunea pustiirii, dacă nu predici *această* evanghelie a împărăției, habar nu ai.

Și asta ne conduce la o serie întreagă de lucruri pe care aș dori să le împărtășesc. Și presupun că rezum un pic în seara asta. Acesta a fost scopul acestei prezentări, doar pentru a rezuma un pic in seara asta. Urâciunea care face pustiu. L-am rugat pe Gary să tipărească o serie de astfel de broșuri mici pe care le avem acolo. *Cheia pentru a împuternici mesajul celui de-al treilea înger*. Această carte a fost scrisă în mare parte de iubitul meu frate Deyan din Sofia, în Bulgaria, bijuteria Bulgariei. Frate Deyan, te iubesc.

Această carte vorbește despre urâciunea care face pustiu, legat de această evanghelie a împărăției. Este scris sub formă de semințe. Da, există unele lucruri aici care sunt greu de înțeles, dar în capitolul unu din această carte, vă prezintă urâciunea originală. Care a fost urâciunea originală? Și vreau doar să vă citesc câteva lucruri, în ceea ce privește motivul pentru care acest lucru este important, de ce trebuie să înțelegem urâciunea care face pustiu și cum va sta în locul sfânt. Mai sunt multe lucruri pe care trebuie să le înțelegem. Și vorbesc pe scurt, dar în Daniel 12 se spune: "Cei care îi întorc pe mulți la neprihănire vor înțelege, cei înțelepți vor înțelege", dar cei care îi întorc pe mulți la neprihănire sunt cei care au îmbrățișat *această* evanghelie a împărăției. Se pot spune mult mai multe despre acest aspect. Dar, vreau doar să vă citesc puțin de la paginile 10 și 11, despre urâciunea originală.

Aceasta este urâciunea originală. Tragedia Veacurilor, pagina 761.4, "*În deschiderea mării controversate, Satana declarase că legea lui Dumnezeu nu putea fi ascultată. Că dreptatea era incompatibilă cu mila și că, dacă legea ar fi încălcată, ar fi imposibil ca păcătosul să fie iertat. Fiecare păcat trebuie pedepsit, a îndemnat Satana; și dacă Dumnezeu ar remite pedeapsa păcatului, El nu ar fi Dumnezeu adevărat și al dreptății.*" Aceasta este urâciunea originală. Cum vă pot dovedi acest lucru?

Permiteți-mi să citesc acum de la Hristos Triumfător pagina 11.4, care este o paralelă cu această afirmație, dar se citește în acest fel: "*Puterea de condamnare a lui Satana l-ar conduce la instituirea unei teorii a dreptății incompatibile cu mila.* - Aceasta, dragi frați și surori, este ceea ce vă propun este **urâciunea originală**. A spune că dreptatea lui Dumnezeu este incompatibilă cu mila Lui. "*El pretinde a fi oficiar ca vocea și puterea lui Dumnezeu, susține că deciziile sale sunt drepte, sunt curate și fără vină, astfel, el ia poziția sa cu privire la scaunul de judecată.*"

Unde este sediul de judecată? În mintea noastră. "Mă voi înălța la cer, voi fi ca cel mai înalt. Voi ședea și eu pe tron". Satana își ia locul pe tron și în mintea tuturor ființelor create, el introduce acest sistem de justiție fals.

Vorbim mai multe despre asta aici, în cartea *Cheie pentru a împuternici mesajul celor trei îngerii*, dar nu voi merge acolo acum.

"*Apoi, el își ia poziția cu privire la scaunul de judecată și declară că consiliile sale sunt infailibile. Aici intervine dreptatea lui nemiloasă, o contrafacere a dreptății, detestabilă lui Dumnezeu.*" Acest cuvânt „detestabil” în dicționarul Webster, unul dintre sensurile acestuia este, de a urî extrem sau de a disprețui, de a detesta, sau de abomina. Aceasta este urâciunea originală. Era oribil pentru Dumnezeu ca Satana să instituie o teorie a dreptății incompatibilă cu mila Sa.

Și spun că, prin urmare, din cauza dreptății lui Dumnezeu, așa cum Satana a proclamat-o, că Dumnezeu nu a fost în măsură să ierte păcătosul fără pedeapsa cu moartea - aceasta este urâciunea inițială. Și Dumnezeu în marea Lui milă... în timp ce reflectez asupra acestor lucruri, uitându-mă la aceste lucruri... Suntem pe punctul de a înțelege ceva extrem de mare, pentru cei care au studiat acest lucru. Că Dumnezeu ne-a dat o înțelegere completă și sistematică, un cadru pentru a putea exprima această evanghelie a împărăției care expune urâciunea originară, că avem componentele cheie de înțeles. Mai sunt încă multe lucruri pe care trebuie să le înțelegem în cărțile lui Daniel și Apocalipsa, care sunt, evident, un model divin, Daniel fiind sursa, Apocalipsa fiind canalul. Dar putem să înțelegem ce este urâciunea pustiirii și ce înseamnă când vedem că urâciunea care face pustiu intră în locul sfânt.

Așadar, încurajez pe toți să analizăm cu atenție elementele [din cartea *Cheia pentru a înțelege mesajul celui de-al treilea înger*]. Unele dintre aceste lucruri sunt contestate, dar știu că unii dintre voi citiți, studiați și vă rugați. Încercăm să așezăm aceste piese bucată cu bucată, ca o dovadă coroborantă pentru aceasta este cartea pe care am făcut-o înainte de această carte numită *Dreptate naturală și ispășire în viața lui Saul și Agag*. Aceste cărți sunt, în mintea mea, expunerea unor piese critice în puzzle-ul pentru a înțelege de fapt, sensul lui Isus în Matei 24. Corelația dintre această evanghelie a împărăției și, prin urmare, posibilitatea de a vedea urâciunea care face pustiu. Și, desigur, că legăturile în Daniel 11:45, atunci

când regele așază locul lui ... Ce spune? Daniel 11:45. "Își va întinde corturile regale între mări, la muntele sfânt și minunat^[an], însă apoi îl va ajunge sfârșitul și nimeni nu-l va ajuta.."

Nu veți înțelege aceste versete dacă nu înțelegeți *această* evanghelie a împărăției și, în consecință, urâciunea. Care este urâciunea care face pustiu? Răspunsul standard, desigur, în cadrul adventismului, urâciunea care face pustiu este puterea Romei. În timp ce, evident, aceasta este manifestarea supremă în formă pământească a unei puteri împărătești care pune mila și dreptatea la o extremă opusă celeilalte și cere moartea păcătosului. Dar trebuie să mergă mult mai adânc decât atât, urâciunea care face pustiu. Urâciunea care ne provoacă, atunci când oamenii ne încalcă spațiul, ne încalcă persoana, ne tratează așa cum nu ar trebui să ne trateze și există această furie care se ridică în interiorul nostru. Aceasta este urâciunea care face pustiu inima omului și ne desparte unul de celălalt, nu-i așa?

Dumnezeu ne izbăvește de acest sentiment de nedreptate. Acest sens poate fi ceea ce numim o indignare neprihănită. Nu este drept, dar cu siguranță este indignat. Sau este mila de sine, mila de sine că cineva m-ar trata așa. Aceasta este o formă de judecată, nu-i așa? "Cum îndrăznești să mă tratezi așa?" Asta e judecata asupra altor oameni. Face parte din urâciunea care face pustiu. Asta e ceea ce am înțeles. Este o formă de justiție. Este o dorință ca cineva să fie expus sau ca cineva să fie tras la răspundere printr-un spirit de furie și dorința de represalii. Și, desigur, pentru creștinism, acest lucru necesită doar puțină răbdare, deoarece în creștinism nu trebuie să vă iubiți dușmanii. Trebuie doar să așteptați ca Dumnezeu să-i ardă până la moarte.

Și apoi, "Vezi, ți-am spus, ar fi trebuit să mă tratezi corect. Pentru că nu m-ai tratat cum trebuie, vezi acum că arzi în iad, îmi pare rău. V-am avertizat. Am încercat să vă spun că m-ați tratat rău". Deci, asta e chestia vieții, nu-i așa? Cum ne comportăm unii cu alții. Pentru că atunci când vorbim despre .... Construirea templului și încălcarea pustiirii despre care vorbește Daniel, profetul, dar templul reprezintă sufletul nostru omenesc și până când nu va

exista o curățire a inimilor noastre omenești de urâciunea care face pustiu, nu poate exista o curățire a vreunei manifestări exterioare a acestui lucru.

Noi suntem templul Dumnezeului celui viu și trebuie să fim curățiți. Trebuie să facem ca sacrificiul și ablația să înceteze între aceste urechi. Nevoia altor oameni de a plăti pentru fărădelegile lor împotriva noastră și iritarea și frustrarea care fac parte atât de mult din ființa noastră: aceasta este urâciunea care face pustiu.

Există un citat pe care l-am auzit ieri și care cred că merită repetat. Tocmai l-am auzit pe acest domn spunând aceste cuvinte profunde: "Când exteriorizăm răul, devenim răi". Și de aceea experiența mea adventistă a fost rea, pentru că am exteriorizat răul sub forma Bisericii Romano-Catolice, papalitatea. Am exteriorizat urâciunea care face pustiu în puterea romană. Și asta nu sunt eu. Eu nu sunt ea. Babilonul este căzut - este acolo!

Dar când exteriorizezi răul, devii rău, pentru că ești orbit de faptul că ești făcut din același aluat și funcționezi cu o singură minte cu fiara. Nu poți scăpa de sistemul fiarei până nu demaști urâciunea care face pustie și nu poți demasca urâciunea pustirii dacă nu cunoști *această* evanghelie a împărăției: aceasta vorbește despre suferința lui Hristos, despre faptul că Hristos și Tatăl Său sunt dispuși să ia și să ia neîncetat bătăile umanității rele fără să lovească înapoi, fără a retalia.

Îmi amintesc ca tânăr, când mă gândeam la cei care îndrăzneau să violeze copiii mici, și furia pe care o simțeam și dorința de a extermina astfel de gunoi, sentimentul interior, este externalizarea răului. Este pur și simplu găsirea unei ispășiri în afara ta să manifesti. Nu ar trebui să simțim mai degrabă milă pentru astfel de persoane? Ce îi vor spune ei Tatălui lor când Îl vor vedea? Nu-i va condamna. Pur și simplu va spune: "Copilul meu, de ce? De ce ai făcut asta?" Nici o condamnare. Iar faptul că Tatăl nu-i osândește, e prea mult pentru ei să suporte; condamnarea lor de ei înșiși este atât de mare încât inima lor se cedează de frică și suferința sufletului.

Cred că voi încheia cu acest punct. Am încercat să împărtășesc unele gânduri despre lucrurile de care avem de-a face în această mică carte

numită *Crucea examinată și Crucea întâlnită*, în care vorbesc despre *această* evanghelie a împărăției în primele câteva capitole despre suferințele lui Dumnezeu și ale Fiului Său în cadrul mesajului din 1888 pentru a ajunge la o înțelegere despre ceea ce sistemul de sacrificiu a fost de fapt cu adevărat. Aceasta este una dintre cele mai mari pietre de poticnire pentru creștinism: să înțeleagă sistemul de sacrificiu și de ce a instituit Dumnezeu sistemul sacrificial? Despre ce era vorba? Sacrificarea inutilă a animalelor a fost în zadar?. Și totuși, există scrieri în Scriptură: "jertfe și ofrande nu am dorit; jertfa arsă și darul pentru păcat nu am cerut". "Când v-am scos din țara Egiptului, nu v-am instruit cu privire la jertfele și sacrificiile arse." Ce?

Sunt foarte, foarte recunoscător, și voi încheia pe această notă. Sharyn a avut ocazia să împărtășească cu un tânăr din Tennessee o parte din materialul nostru, iar acesta a mers până în Canada. Și am primit recent câteva mesaje de la niște tineri din zona Toronto. Iar răspunsul lor la această carte [*Crucea examinată și Crucea întâlnită*] este că este una dintre cele mai strălucitoare lumini pe care le-au citit vreodată pe tema crucii, în încadrarea crucii într-un cadru de aur și argint - pentru a înțelege cu adevărat despre ce este de fapt crucea. De aceea are dublul sens al crucii examinate și al crucii întâlnite. Crucea fiind reîncadrată în imaginea pe care cred că *această* evanghelie a împărăției ne-ar cere să o prezentăm. Și astfel, există multe lucruri în această broșură specială, care sunt seminte, cred, pentru lucruri mult mai mari să vină în ceea ce privește modul în care înțelegem crucea lui Hristos și această evanghelie a împărăției.

Invitația mea este de a citi și de a studia unele dintre aceste lucruri. Pentru cei care au fost în călătorie cu noi, învățând aceste lucruri, acestea cresc și se extind, iar noi suntem pe punctul de a merge în toată lumea cu această Evanghelie.

Provocarea, și cred că începem să vedem rodul unora dintre acestea acum, Danny Brown în Thailanda a adus în atenția noastră, mișcările din diferite părți ale lumii în anii 1840, o mișcare numită non-rezistență creștină, care cred a fi în parte manifestarea doctrinei creștinismului adevărat. Când Isus

a spus: "Nu vă împotriviți răului", sau ca în traduceri moderne, "Nu vă împotriviți unei persoane rele", aceasta este provocarea pentru noi acum. Dacă Dumnezeu nu se împotrivesc unei persoane rele căutând să-i prăpădească viața din cauza răului lor, ci le permite să ajungă la concluzia deplină fără a încerca să folosească forța pentru a-i scurtcircuita viața, care sunt implicațiile pentru noi în ceea ce privește relația noastră cu răul care este pus asupra noastră?

Și asta este problema, aceasta este provocarea pe care trebuie să o luăm în considerare pentru că... Mărturiile capitolul 5, pagina 111, spune "În jurul fiecărui individ, există o atmosferă", vă amintiți această afirmație? Iar când cineva are în ei mânie, rău și ură, vibrează o atmosferă de ură, răzbnare și judecată. Iar atunci când aceste vibrații ale persoanei lor te influențează, dacă nu ești în Hristos, dacă nu înțelegi cine este Hristos, acele vibrații vor vibra cu instinctul tău uman natural și vei deveni instantaneu o imagine în oglindă a lor, dacă nu se formează Hristos în tine. Și veți dori să vă împotriviți răului unei alte persoane și să-l aduceți pe făptuitor în fața justiției.

Dar în doctrinele pe care le vedem aici, adevăratul ucenic al lui Hristos, atunci când cineva îi face rău, nu va exista o încercare de a-l aduce în fața justiției, ci pur și simplu de a-l sfătui cu privire la calea pe care o urmează, nu cu mânie, nu cu violență, ci cu dragoste. Spune, "Frate, acest curs pe care îl iei, îți vei face rău."

Îmi amintesc că am auzit o poveste despre un om, probabil în Rwanda, unde a fost dus să fie executat, și urmau să-l omoare, și el a spus, poate că era America de Sud. El a spus, "Nu pune sânge pe haina mea. Aici, ai nevoie de ea. Luați haina mea, luați-o. Nu este nevoie să distrugeți această haină. Ai putea să-o folosești." Non-rezistența creștină. O, să avem o credință de genul asta! Aceasta este ceea ce va schimba lumea.

Voi vorbi mai mult despre acest lucru în ceea ce privește intrarea în posesia acestei experiențe. Și aici următoarea parte a mesajului primului Înger devine cu adevărat importantă. "Închinați-vă Celui ce a făcut cerul și

pământul, mările și fântânile apelor." Și ne vom uita mai mult la asta, la intrarea în posesia acestui tip spirit, a spiritului de non-rezistență, non-represalii; când cineva te lovește peste un obraz, I îi-l vei da și pe celuilalt. Și cred că în viitorul foarte apropiat semințele care sunt plantate acum din *această* Evanghelie se vor manifesta în moduri extraordinare. Și eu aștept cu nerăbdare și bucurie să vină acel moment.

Ei bine, vă mulțumesc pentru ascultare. Mă rog că acest mesaj a fost o binecuvântare. Avem toate aceste cărți: *Cheia pentru a împuternici mesajul celui de-al treilea înger, dreptatea naturală și ispășirea, și Crucea examinată* sunt acolo. Și avem câteva exemplare ale cărții *Mângâietorul*. Când am zburat înapoi din Statele Unite ultima dată, am vizionat un documentar despre modul în care comunitatea mormonă din Utah a avut de a face cu problema gay... Și care este răspunsul nostru la homosexualitate? Ar trebui să-i urmăm pe bapțiștii din Westboro în abordarea acestei întrebări? Abordez acest subiect în această carte, în termeni de, ar trebui să le judecăm?

Ei bine, mulți din cadrul comunității gay judecă creștinii, nu-i așa? Este doar un caz în care fiecare comunitate îl judecă pe celălalt și dacă este mai bun decât celălalt? Când Părintele spune să nu judeci... Cu toții avem Bibliile; știm consecințele a ceea ce se va întâmpla. Oricum, nu voi continua. Este în cartea *Mângâietorul*. O să îngenunchez și o să închinidem în rugăciune.

Tatăl nostru din ceruri, îți mulțumesc pentru *această* evanghelie a împărăției. Tată nu pot să înțeleg suferințele prin care treci. Eu doar mă închin Ție. Îți mulțumesc pentru îngăduința Ta, răbdarea Ta, îndelunga Ta răbdare cu noi, belșug în milă și adevăr. Și mă rog pentru acel Duh, Tată, Duhul Tău frumos revelat în Fiul tău. Mă rog ca frații și surorile mele să asculte ca noi să cerem să primim, să ne chemăm și să-ți spunem: «Tată, dă-ne duhul Tău», spiritul Tău frumos, plin de dragoste, bucurie și pace împotriva căruia, nu există lege. Și că vom fi studenți sârguincioși ai Cuvântului pentru a aduna toate fragmentele care rămân, pentru ca noi să putem intra împreună în cetatea cerească și îți mulțumesc în numele lui Isus, Amin.

Această Evanghelie a Împărăției

Și, prin urmare, este cu totul de neconceput că Dumnezeu este dispus astăzi să sufere moartea a 125.000 de prunci nenăscuți, cei 3000 care au murit în sinucidere, cei trei mii și jumătate care au fost uciși în accidente de mașină astăzi, miile și miile de oameni care au murit astăzi din cauza supradozelor de droguri și toată agonia și suferința asociată cu aceasta. El a îndurat toate acestea astăzi, pentru ca voi să puteți avea o altă zi în care să trăiți și să vă dați inima lui Hristos și să vă supuneți pe deplin Lui pentru ca Hristos să fie format în voi nădejdea slavei.

Astfel încât, atunci când Hristos se manifestă pe deplin în cei 144.000, așa cum se spune în Apocalipsa 14:1, "pecetluit cu numele Tatălui", care este caracterul Său, scris în cele 10 porunci, atunci putem merge acasă. Dar nu până când această evanghelie a împărăției nu va fi predicată. "Această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea pentru o mărturie la toate națiunile, atunci va veni sfârșitul." Este o evanghelie a lepădării de sine. Este o evanghelie a lepădării de sine de nepătruns. Și privindu-L pe Dumnezeul acestei Evanghelii, trebuie să fiți schimbați după chipul ei, dacă o credeți. Și atunci poți începe să te lepezi de sine și să ceri și să te rogi pentru Duhul lui Dumnezeu așa cum nu l-ai cerut niciodată, implorând: "Doamne, lasă-mă să fiu ca tine".